

АНАСТАС СТОЯНОВ

МЕЧКА

chitanka.info

Най-после и хората от старата Кутловица се заеха да си направят зоологическа градина.

Със зайците, сърните и дивите прасета беше лесно — доставиха ги ловците. Но отде да се сдобият с мечка? Къде да си хванат, отде да си купят? Разчу се тази работа и ето веднъж един Манго им предложил старата си мецана, с която бе обиколил мегданите на много села и бе изхранил цяла чарда циганчета.

Пазарлъкът стана лесно, свалиха синджира от врата на мечката и я затвориха в желязната клетка. Зоологическата градина бе открита за посещения.

Но свикнала беше Баба Меца да спи под чергилото на катуна до ожулените колена на децата, да слуша човешки говор, да подтичва зад стърчушката на каруцата. Затъгува за хора, за пътища.

Застанеше ли някой до клетката ѝ, тя подмяташе натам дръгливата си снага и дружелюбно провираше лапа между студените железа. Но кой ще се здрависа с нея, кой на размумка ще остане? Звяр е това, не е шега!

И посетителите отминаваха към другите по-миловидни обитатели на животинското селище.

Така се нижеха дните ѝ, в самота и тъга. Една заран, късно през есента, бай Добри, който се грижеше за животните, като почисти обиталището ѝ, кой знае как, забрави да заключи тежката желязна врата. А Меца само това и чакаше: откряна я и заподскача по алеите на пожълтялата есенна градина. Тя подхвърляше пъргаво изпостялото си тяло, душеше постаната с опадала шума пътечка, жадно заничаше между оределите храсти: диреше някое от онези същества, с които бе преживяла своя век. И намери — недалеч един човек ровеше шумака с дряновото си бастунче и час по час пъхаше в лозената си кошничка късни, спечени от сланата гъби.

Издебна го тя откъм гърба, изнрави се на задните си крака и най-приятелски изръмжа. Човекът се обърна и ококори очи: мечка! А когато тя протегна косматата си лапа, за да я сложи на рамото му, онзи се обърна и плю на петите си:

— Помощ! Загивам! Хора!...

Бягаше, настръхнал от ужас, криволяше между дърветата, а зад него с леки, пъргави подскоци галопираше мечката, опиянена от

щастие, че най-сетне има с кого на воля да си потича, както в нявгашните млади години.

— Помощ! Помощ! Загивам!...

На едно място тя го настигна, закачи леко с лапа ногата му и когато той се преметна презглава в шумата, надвеси над него вълнестото си туловище: Здравсти!

Точно тогава дотича милиционерът, който охраняваше близкия портал на новостроящата се язовирна стена. Той измъкна пистолета си и като приклуча и внимаваше да не нарани гъбаря, натисна спусъка...

Мечката бавно се изправи, обърна се към приклеknалия човек, който бълваше гърмежите, погледна го с почуда и после наведе глава към гърдите си да разбере какво я парна там.

Тогава гората се раздвижи, дърветата се юрнаха в луд хоровод, заигра земята, затътна. И старата мечка се строполи върху нежната чиста есенна шума.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.